

Nietzscheho Vůle k Moci v Osidlech Morálky

Abstrakt

Cílem této práce je vyobrazení určitého pohledu na Nietzscheho koncept „Vůle k Moci“. Ačkoli Nietzsche nikdy nepodává akademickou definici tohoto konceptu, což má dle mého názoru své odůvodnění, pokusíme se jej poodkrýt následujícím systematickým způsobem. Klíčem k této hádance bude představovat jeden z dalších pojmů, které Nietzsche ve svém myšlení rozvádí – Morálka. I když se tak nemusí na první pohled zdát, oba termíny jsou velice úzce provázány, někdo by mohl říci, že až na úroveň jejich neodlučitelnosti. Tento fakt je více než zřetelně přítomný ve dvou jeho dílech – *Genealogie morálky* a *Mimo Dobro a Zlo*; a právě jejich houštinami se bude prodírat i náš vlastní výzkum. Na základě těchto dvou děl si vybudujeme neochvějnou základnu, na níž budeme moci pevně stát a ukázat si na tento záhadný princip, jakým Vůle k Moci bez pochyb je. Důvod pro kombinaci těchto pojmů je naše přesvědčení, že důsledné uchopení Vůle k Moci je možné pouze z pohledu zakořeněném v genealogii morálních hodnot, především ve způsobu, jak Nietzsche nahlíží na vývoj lidstva od před-morálního období, skrze období morální, až po období extra-morální. Konkrétněji, jak Vůle k Moci najde možnost (nepřímo) vyjádřit se v našem systému morálních (hierarchizovaných) hodnot, tak právě průzkum těchto hodnot nás přivede k jedinému možnému a bezpečnému přístupu k samotné Vůli k moci.

Tato esej se bude skládat ze čtyř částí. V první si poukážeme na to, jak v Nietzscheho očích dociluje jakákoli emoce a jakýkoli koncept svého vzniku. Tato metodologická část je zásadní z následujících důvodů – jelikož Vůle k Moci je zodpovědná za to, jak si vytváříme naše koncepty, musí být vznesena otázka, jakým konkrétním způsobem jsou utvářeny naše morální koncepty a úsudky. Proto budeme ve druhé části následovat postup myšlení, který sám Nietzsche předpokládá, a prozkoumáme jak přesně je Vůle k Moci zodpovědná za onen vznik konceptů. Ve třetí části zkombinujeme vědomosti z předchozích dvou kapitol a použijeme je k vysvětlení Nietzscheho konceptu „asketického kněze“. Čtvrtá a poslední kapitola bude mít formu shrnutí, vymezení se vůči jiným interpretacím Nietzscheho, a kritiky Nietzscheho samotného.